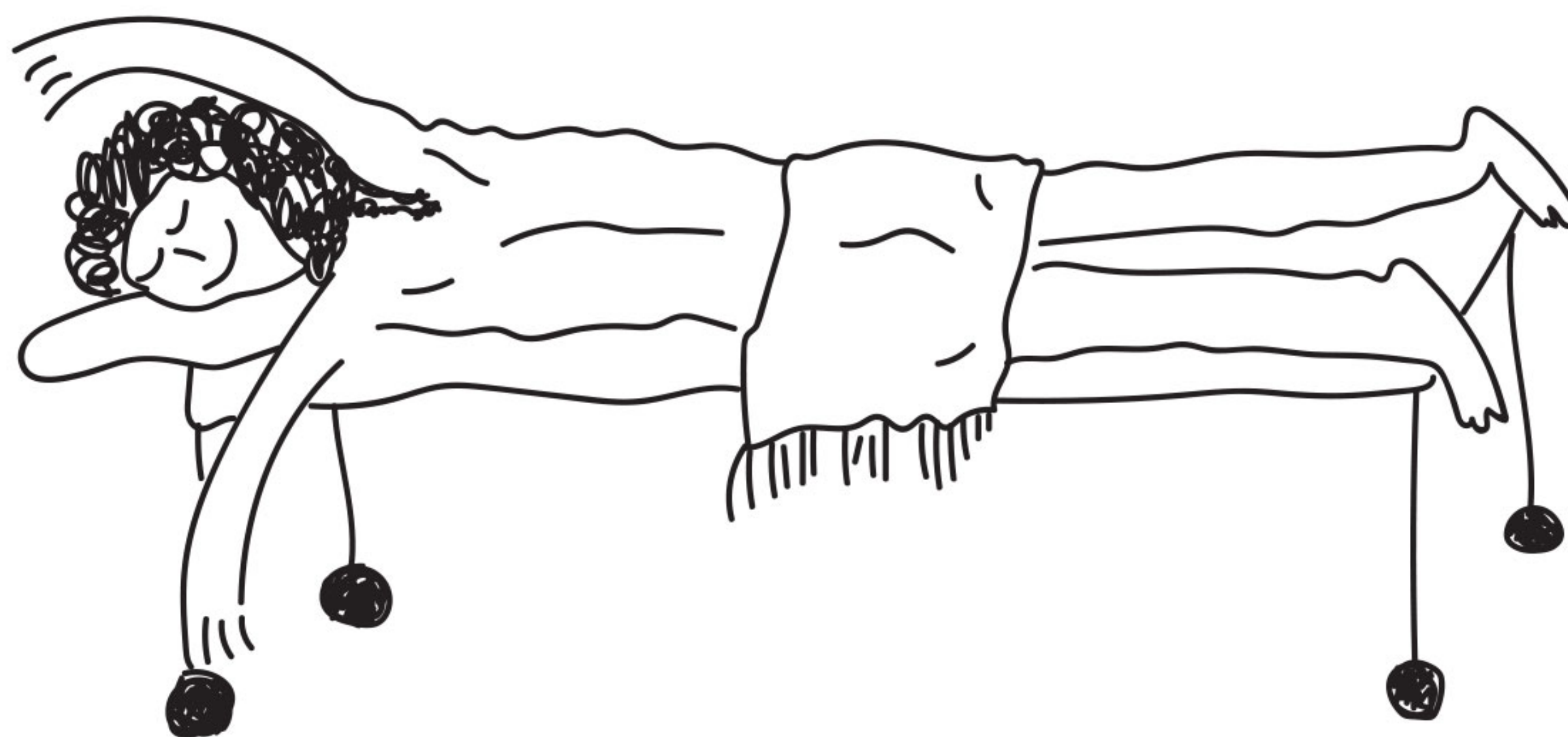

Dan Krajčo

PRÍBEHY ZO STOLA

1.

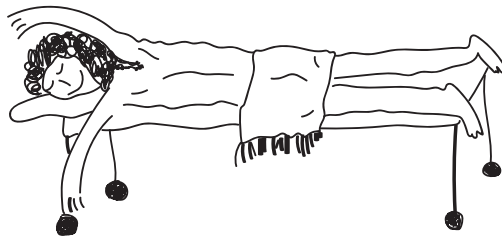
To nevymyslíš! Skutočné príbehy klientov v ordinácii počas terapií, ktoré svojou autenticitou obohatia každého čitateľa.

PRÍBEHY ZO STOLA

Dan Krajčo

PRÍBEHY ZO STOLA

1.

Text © Dan Krajčo 2020

Rok vydania 2022

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme, ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

978-80-570-3602-9

Venované úžasným deťom Denise, Adamovi, Dárii. Manželke
Wande za jej bezhraničnú lásku. Za to, že môžem byť pri
nej sám sebou.

Ďakujem vám za VŠETKO!

Ďakujem, že STE!

Pozemský život je chrumkavá pracovná dovolenka. Sme tu len nakrátko. „Dvesto“ rokov ubehne ako voda.

Dan Krajčo

Usmej sa!
Vystri sa!
Dýchaj si!

Marián Mai chi Bebjak

OBSAH

Pod'akovanie	9
O autorovi	11
Podprsenka	16
Bohyňa	18
Tri minúty	21
Pätnásť minút	23
Panáčik	26
Pán Drábik	28
Asi	30
Sobota	32
Tri	35
Zajačiky	37
Hned'	40
Nie	42
V piatok trinásteho	45
Pohotovosť	49
Skôr	51
Nedeľa	53
Hlbšie	55
Spätne zrkadlo	57
Tri hodiny	60
Aj hned'	63
Rozprávková pani	65
Tehotná	68
Ségra	70
Voľná sobota	72

Banský inžinier	74
Dva póly	77
Kryoterapia	83
Starý	85
500 Eur	90
Ticho	92
Môžem	94
Peklo	96
Palec	99
Rozprávková dáma	101
Luxus na smetisku	104
Karma	106
Nebíčkovo	108
Desať vďačností	116
Tajomstvo	119
Kto	122
Dcérka	124
Učítelia	126
Rozhlas	129
Prekvapenie	132
Tvár	134
Súperka	137
Vetrovka	139
Princ	140
Veľký vták	148
Mystérium	149

Pod'akovanie

V prvom rade patrí moje obrovské a srdečné pod'akovanie tímu, ktorý stál pri zrode odvážnej vízie vydať príbehy v knižnej forme – Tomášovi Tomíkovi, Soni Gábrišovej a Martinke Herdovej. Bez nich by táto kniha vôbec nevznikla. Ďakujem Márii Dragulovej za prvý impulz a nápad zaznamenať príbehy v knihe. Veľká vďaka patrí aj Marte Koišovej, Vierke Chudej, Deniske Rizikyovej, Evke Fabovej, Petre Korytárovej alias PETRAVELke a ďalším úžasným človečikom za ich psychickú a finančnú pomoc. Obrovské ĎAKUJEM Petrovi Bezákovi za motivačný impulz, telefonát s otázkou: *Kde si môžem kúpiť túto knihu? Obvolal som všetky veľké kníhkupectvá a nikde ju nemajú.* Jeho záujem ma veľmi potešil, lebo kniha ešte nebola dopísaná, nieto vytlačená. Srdečné ďakujem všetkým prvým TOP čakateľom – čitateľom, ktorí ma psychicky podporili objednávkou knihy skôr, ako bola dokončená. Menovite Táni Chudej, Ivetke Košíkovej, Alenke Trenčianskej, Márii Dragulovej, Marte Koišovej, Libuške Peťovskej, Karin Boruvkovej, Renáte Kováčikovej, Renke Mikušovej, Gabike Grácovej, Lucke Hlaváčovej, Marcele Kalamarovej – Del Ben, Martinke Durišovej, Evičke Fabovej, Ivetke Oravcovej, Mirkovi a Katke Kovalovským, PETRAVELke Petre Korytárovej, Janke Križanovej, Mirke Lacovej, Evke Mekišovej, Simonke Bogárovej, Mirkovi Škodovi, Danieločke Kollárovej, Jarke Radobickej, „andělovi“ Mime Zabakovej, Libuške Kolesnáčovej, Emílii Kováčovej – Adamovičovej, Matke Šankovej a profi trénerkovi Palkovi Dankovi. Kruh ďakovného desatora uzatvárajú Janka Velčovská, Danielka Poljaková, Anička Rybanská, Janka Volfová a Jozef Strna,

ktorým úprimne a veľmi srdečne ďakujem za možnosť pracovať v Termáloch Malé Bielice.

Nekonečná vďaka patrí mojej drahej manželke Wande za jej bezhraničnú trpezlivosť, nekonečný čas a priestor, ktorým ma štedro zahrňala počas tvorby tejto knihy. Obrovské ďakujem aj našim úžasným deťom Dárii a Adamovi – za ich samostatnosť, ktorá mi poskytovala čas potrebný na písomné spracovanie príbehov, no najmä za to, že počas tohto obdobia akceptovali moju neprítomnosť pri ich hrách a domácich aktivitách.

A v neposlednom rade srdečné, obrovské ďakujem osobitne každému jednému klientovi, ktorý kedy vstúpil do mojej ordinácie.

Bez žiadneho z týchto vzácných ľudí by som nebol schopný zrealizovať svoju odvážnu víziu. Nesmierne si cením záujem a podporu všetkých vás, ktorí ste si kúpili túto knihu.

Z celého srdca vám úprimne ďakujem.

S láskou Daniel

O autorovi

Dan Krajčo, v origináli Daniel Krajčovič, pochádza z najmladšieho slovenského mesta Partizánske. Narodil sa a vyrastal v harmonickej rodine, kde sa mu dostávalo lásky a pozornosti od oboch rodičov. Po matke zdedil empatiu a komunikatívnosť. Druhá vlastnosť sa uňho naplno rozvinula až v dospelosti, keďže do svojich pätnástich bol skôr hanblivý. Po otcovi zdedil nekonečný optimizmus a stále usmiatu tvár. Osud však zariadil, že v trinástich rokoch o tohto milovaného človeka prišiel, skončil na infarkt. Keď dovŕšil šesťnásť, osirel úplne. Matka mu zomrela na rakovinu. Ako sám vraví: Mamička umrela od trápenia a smútku za oteckom. Boli ako dve labute – jeden bez druhého nevedeli žiť.

V tom čase už mala Danielova sestra svoju vlastnú rodinu a bývala samostatne. A tak sa v pomerne útlom veku musel

postaviť na vlastné nohy. So samotou a smútkom zo straty najbližších ľudí, ktorí mu mali byť oporou v kritickom čase dospievania, sa vyrovnával len veľmi ťažko. Bolo to pre neho nesmierne náročné obdobie naplnené mnohými životnými skúškami. Zažil časy, keď netušil, za čo si nasledujúci deň kúpi jedlo. Skrátka, predieral sa životom, ako vedel. Aj preto jeho vysokou školou bol sám život...

Záchranu pred nepriaznivou realitou hľadal v bojových športoch a neskôr v posilňovni pri cvičení s činkami. Všetky stresy a starosti prekonával vďaka každodennému tréningu. Rýchlo pochopil, že bodybuilding nie je len o cvičení tela, ale hlavne o tréningu mysle. Posilňovanie sa stalo jeho životnou cestou. Vždy keď počas tréningu pociťoval únavu a vyčerpanie, skúsil ešte jedno neúplné opakovanie a ešte jedno posledné opakovanie. Postupne si uvedomil, že silnejú aj jeho mentálna energia a vôľa zdolať životné prekážky. Podobný princíp uplatňoval aj pri psychickej záťaži a neúspechu – skúsiť zabojsť ešte raz. Vydržať do konca dňa. Urobiť ešte jeden krok. Priblížiť sa k cieľu a večer byť vďačný za všetky malé úspechy i veľké neúspechy. Túto filozofiu si naplno osvojil v každodennom živote. Vďaka nej sa postupne dostal z najhoršieho a vymanil z depresí. Postupne vyskúšal veľa rôznych pracovných pozícií a množstvo brigád. Boli obdobia, keď bol bez práce. Vtedy zaháňal pochmúrne myšlienky dlhými hodinami cykloturistiky a každodenným pobytom v prírode a v posilňovni. So zmenou životného štýlu išla ruka v ruke aj úprava stravy. Začal s otužovaním a veľa meditoval pri rieke.

Vo svojich tridsiatich rokoch napísal vyše 120 textov, ktoré doteraz nezverejnil. Väčšinu z nich dokázal stvoriť

v priebehu piatich minút. Išlo prevažne o jeho osobné zážitky z náročnej životnej etapy. Krátke príbehy vychádzajú z ťažkého obdobia osamelosti v priebehu a po rozvode jeho prvého manželstva. Tie pretavil aj do textov svojich piesní.

Vo veku tridsaťdva rokov mal tú česť spoznať MUDr. Andreu Obertovú. Jej učenie alternatívnych terapií a masážnych techník ho oslovilo natoľko, že začal študovať alternatívne metódy reflexnej terapie. Po absolvovaní prvého kurzu bol rozhodnutý, že našiel svoju dlho hľadanú životnú cestu a začal sa v tejto oblasti naplno vzdelávať. Pochopil, že jediné, čo dokáže zmeniť, je on sám. Na základe životných skúseností postupne dospel k poznaniu, že so zmenou osobného postoja a vnímania širších súvislostí prichádzajú aj nové riešenia tzv. neriešiteľných problémov. V roku 2008 si založil živnosť a otvoril vlastnú ordináciu. Absolvoval rôzne kurzy, prednášky a chýbajúce vysokoškolské vzdelanie si postupne dopĺňal samoštúdiom a čítaním veľkého množstva literatúry z oblasti psychológie a alternatívnej liečby. Každodenným počúvaním audioprednášok strávil tisíce hodín. Po desiatich rokoch bohatých skúseností a vďaka každodennej inšpirácii životnými príbehmi svojich klientov sa začal pohrávať s myšlienkou, že vydá vlastnú knihu.

Ako to už v reálnom živote chodí, jeho vízie sa oddialili pre nedostatok financií. Novým impulzom bola pre autora ponuka od jeho dobrého priateľa, že podporí a zafinancuje všetky prípravné práce až po samotné vydanie knihy. S húževnatosťou a odhodlaním sa pustil do písania knihy s (pracovným) názvom Príbehy zo stola. Síce ponuku priateľa nakoniec využiť nemusel, avšak navždy mu bude vďačný za jeho dôveru.

„Manuál na čítanie“ – dôležite pred štartom :)

Kniha napísaná podľa skutočných príbehov klientov vypovedaných počas terapií, ktoré svojou autenticitou obohatia nejedného čitateľa. Citlivé informácie môžu byť v príbehoch zámerne pozmenené s cieľom zabezpečiť anonymitu klientov. Stotožnenie sa s hlavnou postavou je výlučne náhodné. Pre tento cieľ a v snahe zachovania jednotnej schémy sa budú mená postáv v jednotlivých príbehoch zámerne opakovať. Každému mužskému klientovi prináleží meno Denis, klientka je pomenovaná Dária. Terapeut je označený menom Adam.

Prajem príjemné čítanie.

PODPRSENKA

Dária prišla na reflexnú masáž. Tá sa, ako vždy, aj tentoraz začínala posediačky. Po krátkom čase zo stojana na kabáty asi meter vzdialeného od Adama spadla na zem čierna podprsenka.

„Ooó, pardon,“ povedal Adam.

Dária s úsmevom zareagovala: „Všetko je v poriadku. Ved' to nie je moja podprsenka. Ja mám svoju na sebe a dve nosím.“

Fíha, čuduje sa Adam, *tak toto je záhadná situácia*. Spýtal sa Dárie, či môže zavolať predchádzajúcej klientke, aby doriešil túto vtipno-trápnu záležitosť.

„Žiaden problém.“ Dária bola tiež zvedavá, ako niekomu môže nechýbať vlastná podprsenka.

Adam chytil telefón. „Dobrý deň. Prepáčte, je mi to trápne, ale chcem sa spýtať, či vám nechýba čierna podprsenka. Jedna mi zostala v salóne a hľadám jej majiteľku.“

Z druhej strany sa ozvalo: „Nehnevajte sa, ale to nie je moja podprsenka, ja tú svoju mám.“

Adam sa začervenal a cítil sa trápne. *Fíha*. *Tak toto je zaujímavá situácia, pretože okrem dámy, ktorej som práve telefonoval, dnes boli na masáži už len páni. A keď pozerám do diára, tak... tá podprsenka tu musí byť už od včerajšieho rána.*

Chápeš?! Tá podprsenka tu celý deň visí na vešiaku a ja som si ju vôbec nevšimol?! Čo si asi mysleli klienti? Videli na stojane zavesenú veľkú čiernu podprsenku a nikto mi nič nepovedal! To bolo provokujúce a úchylné. Začal sa náramne smiať. Obidvom to nedalo a Adam zavolať klientke z predchádzajúceho dňa. Reakcia bola rovnaká. Jej podprsenka to nebola.

Wow. Tak tu sa už Adam zapotil. Dva dni mu na vešiaku v ordinácii visí čierna podprsenka a on si to vôbec nevšimol?!

Vtom začul v čakárni podivný suchot. Bolo jasné, že za dverami niekto čaká. Ale najbližší klient má termín až o štyridsaťpäť minút. Z chodby sa ale ozval tlmený hlas.

„... niekoho tam má, je tu tabuľka Nerušiť. Čakám tu už desať minút. Idem preč. Skúsím prísť zajtra.“

Adam sa Dárii ospravedlnil a otvoril dvere. „Prepáčte, začul som vás za dverami. Môžem vám nejako pomôcť?“

„Dobrý deň, prepáčte, že vás ruším,“ zareagovala zdvorilo záhadná žena. „Pred dvoma dňami bola u vás moja sestra na masáži a zabudla si podprsenku.“

Adam sa blažene usmial a záhadný „predmet“ odovzdal so slovami: „Som vám taký vďačný! Už pol hodiny hľadáme majiteľku záhadnej podprsenky...“

Odvtedy Adam so širokým úsmevom dôkladne kontroluje vešiak po každom klientovi.

Nik netuší, čo sa za tým krásnym úsmevom skrýva.